

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Νο. 47/26-7-2010

ΤΟ «DEAL» ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΦΟΥΣΚΑ

Η «πρόταση» του κ. Σάλλα στην κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ για εξαγορά του 77% της Αγροτικής Τράπεζας και του 33% του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου από την Τράπεζα Πειραιώς έναντι 701 εκατ. ευρώ δεν είναι κάτι που θα έπρεπε να μας εκπλήσσει, όπως διατείνονται οι φιλικές προς κυβέρνηση και τραπεζίτες δημοσιογραφικές πηγές. Όπως δεν πρέπει να μας εκπλήσσει και η μαζική απόρριψη, με άμεσες απεργίες και διαδηλώσεις, της πρότασης Σάλλα από τους εργαζόμενους των δύο τραπεζών. Ελπίζουμε να μην περίμενε κανείς ότι η «πρόταση Σάλλα» θα περνούσε χωρίς κοινωνικές αντιστάσεις. Ούτε και ότι οι εργαζόμενοι θα παρέδιναν τη δημόσια περιουσία εν μία νυκτί στον ιδιωτικό τομέα. Κάπου λάθεψε στους υπολογισμούς του ο κ. Σάλλας και οι υποστηρικτές του στην κυβέρνηση και στα συντηρητικά κόμματα. Όπως λαθεύουν οι πάσης φύσεως τεχνο-γραφειοκράτες και τραπεζίτες που δεν καταλαβαίνουν ότι πίσω από τους αριθμούς και τα μοντέλα διαχείρισης κινδύνων υπάρχουν άνθρωποι με συλλογικά συμφέροντα, με όνειρα και ελπίδες.

Οι εργαζόμενοι στην ΑΤΕ και στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αντέδρασαν μαζικά στην μεταφορά τους στο άγριο εργασιακό τοπίο του ιδιωτικού τομέα με τις υπερελαστικές σχέσεις εργασίας. Αντέδρασαν γιατί απαιτούν ένα Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με δημόσιο, κοινωνικό χαρακτήρα και έλεγχο. Αντέδρασαν δυναμικά για να αποτρέψουν τους ιδιώτες τραπεζίτες από το να βάλουν στο χέρι τη λαϊκή αποταμίευση. Αντέδρασαν ορθολογικά γιατί είναι παράλογο να τα θέλει όλα αυτά με μόλις 701 εκατ. ευρώ η Τράπεζα Πειραιώς, δηλαδή η τράπεζα με τα περισσότερα προβλήματα, η οποία επιβιώνει χάρις στα 28 + 10 δισεκ. ευρώ των κυβερνητικών πακέτων στήριξης· μια ιδιωτική τράπεζα με δάνεια 350 εκατ. ευρώ στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο τα οποία λήγουν στο τέλος Ιουλίου και η οποία έχει επίσης δανειστεί από την ΑΤΕ στη διατραπεζική αγορά 200 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με τα στοιχεία της Συσπείρωσης εργαζομένων της ΑΤΕ (www.sysp.gr). Έτσι, το ελληνικό δημόσιο κινδυνεύει να χάσει το σύνολο της αυτοτελούς συμμετοχής του στο τραπεζικό σύστημα και, επομένως, να απεμπολήσει το δικαίωμά του να χρησιμοποιεί εργαλεία οικονομικής παρέμβασης προς όφελος της κοινωνίας.

Εμείς οι εργαζόμενοι στην Εμπορική Τράπεζα έχουμε την πικρή εμπειρία της ιδιωτικοποίησης που είχε ως αποτέλεσμα την «εθελούσια απόλυση» πάνω από 2.000 συναδέλφων μας, την επιβολή εργασιακών σχέσεων τύπου Eurobank, τη μη ένταξη των νέων συναδέλφων στον Οργανισμό Προσωπικού, τη μη καταβολή των εισφορών της τράπεζας στο ταμείο μας, τις αένανες μετακινήσεις κ.ο.κ.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν τη δημιουργία ενός Δημόσιου Τραπεζικού Πυλώνα που να θέτει σαφείς στόχους για την αντιμετώπιση της κρίσης, με ουσιαστικές μειώσεις των επιτοκίων των τραπεζών και συνέχιση της ομαλής χορήγησης κεφαλαίων σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις για την υποστήριξη των κοινωνικών αναγκών. Εκτός των άλλων, οι εργαζόμενοι της ΑΤΕ προσπαθούν να συντονίσουν τον αγώνα τους με τους αγώνες των αγροτών για να αποτραπεί η ιδιωτικοποίηση της ΑΤΕ, η οποία θα επηρεάσει αρνητικά τη γεωργική – κτηνοτροφική παραγωγή και θα οδηγήσει τον πρωτογενή τομέα στην αγκαλιά της ιδιωτικής κερδοσκοπίας και στην περαιτέρω υποβάθμιση των τροφίμων και της διατροφής μας η οποία θα εξαρτάται πλέον ακόμα περισσότερο από τα κέρδη των πολυεθνικών εταιρειών.

Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

Σαν τους βουλευτές που ψήφισαν με «βαριά καρδιά τα μέτρα για να μην πέσει η κυβέρνηση, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ στη ΓΣΕΕ συνυπέγραψαν με τις εργοδοτικές ενώσεις την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας η οποία προβλέπει πάγωμα μισθών και αυξήσεις ψίχουλα για το 2011 και 2012 που υπολογίζονται στο 1,5% και στο 1,7%, αντίστοιχα.

Οι αυξήσεις αυτές δεν καθιλώνουν απλά το εισόδημα των εργαζομένων, αλλά το ληλατούν στην κυριολεξία, εάν συνυπολογιστούν οι εκτιμήσεις για τους ρυθμούς του πληθωρισμού το 2010, 2011 και 2012, οι οποίοι εκτιμούνται σε 7%, 5%, και 5% αντίστοιχα. **Αυτό πρακτικά θα σημάνει ουσιαστικά σωρευτική απώλεια εισοδήματος της τάξεως του 15%.** Η εξέλιξη αυτή, μαζί με τη διαφαινόμενη μετά από 3 μήνες, ουσιαστική κατάργηση της διατησίας κατά τη διαδικασία σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας, αναμένεται να αποθρασύνει απόλυτα τους εργοδότες, καθώς μετά την πάροδο 6μήνου από τη λήξη ισχύος μιας κλαδικής ή επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης, όλοι οι εργαζόμενοι «αποκοτούν» αυτόματα ατομικές συμβάσεις εργασίας. Ουσιαστικά προδιαγράφεται στο πολύ άμεσο μέλλον η δημιουργία ενός γενικευμένου εργασιακού μεσαίωνα για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων.

Η υπογραφή αυτής της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. είναι το προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα διαβουλεύσεων κορυφής σε κομματικούς, κυβερνητικούς και εργοδοτικούς διαδρόμους, μέσα στις ασφυκτικές συνθήκες που έχει θέσει το μνημόνιο της ντροπής. Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ), πιστή στη γραμμή του «κοινωνικού εταιρισμού», προχώρησε σε συμφωνία για υπογραφή Ε.Γ.Σ.Σ.Ε, με όρους και προϋποθέσεις που ουσιαστικά «συμβασιοποιούν» το αντεργατικό Μνημόνιο. Η εξέλιξη αυτή αντικειμενικά διευκολύνει την Κυβέρνηση να εφαρμόσει με «δημοκρατικό» τρόπο τη δέσμευσή της απέναντι στους εργοδότες και την τρόικα για πάγωμα μισθών στο όνομα δήθεν της ανταγωνιστικότητας. **ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΕΚΠΑΛΗΣΗ!**

Μακριά από τους εργαζόμενους και τις αγωνίες τους, οι συμβιβασμένες και γραφειοκρατικές πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ για χρόνια διάλεξαν την αγωνιστική απραξία και τη

συναίνεση στην κυρίαρχη πολιτική, ενθάρρυναν τις θυσίες των εργαζομένων για την «ανταγωνιστικότητα» της οικονομίας και τα κέρδη του κεφαλαίου, αποδέχτηκαν τα νεοσυντηρητικά μέτρα, πολέμησαν τους συμβασιούχους και όχι την ελαστική εργασία, στάθηκαν απέναντι στον μαχητικό συνδικαλισμό. Πίστεψαν βέβαια ότι με τις πανελλαδικές κινητοποιήσεις, που ήταν αποτέλεσμα της αγωνιστικής διάθεσης των εργαζόμενων, θα επανακούσαν τη χαμένη αξιοπιστία τους. **Σήμερα όχι μόνο αποδεικνύονται ανίκανες να οργανώσουν ένα νικηφόρο αγώνα αλλά, αντικειμενικά, συμμαχούν με την τρόικα.**

Θα μας πουν ότι οι συσχετισμοί ήταν δύσκολοι και «δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς».

Εμείς τους απαντάμε ότι εδώ και 6 μήνες δεν θέλησαν να «πάνε αλλιώς». Ούτε μία φορά δεν κάλεσαν σε μαζική συγκέντρωση στο χώρο των διαπραγματεύσεων για να νιώσουν οι εργοδότες άμεσα τη δύναμη των εργαζομένων. Ούτε μία φορά στις μεγάλες απεργίες δεν κάλεσαν για αποκλεισμό και κλείσιμο των μεγάλων μονάδων που ανήκουν στα μέλη της διοίκησης του ΣΕΒ. Σε καμία στιγμή η διαπραγμάτευση δεν έγινε κτήμα και υπόθεση των εργαζομένων, των σωματείων, των Ομοσπονδιών. Ποτέ δεν ασκήθηκε η μέγιστη δυνατή και συντονισμένη από τα κάτω πίεση, που θα μπορούσε να έφερνε θετικότερα αποτελέσματα. **Δεν πέρασε άραγε από το μυαλό τους ότι θα μπορούσε η οργή των εργαζομένων για το μνημόνιο, να τροφοδοτήσει πραγματικό απεργιακό μπλακ άουτ, ιδίως σε κλάδους όπως οι ΔΕΚΟ, η ΔΕΗ και οι τράπεζες; Ή μήπως αυτόν ακριβώς τον κίνδυνο αποσόβησαν οι κυβερνητικοί και εργοδοτικοί της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ στη Γενική Συνομοσπονδία;**

Η «διάσωση» βέβαια και η «διασφάλιση» του θεσμού της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε, αποτελεί ζήτημα εξαιρετικά σημαντικό και πρώτο στόχο πάλης. Δεν μπορεί όμως να είναι ανεξάρτητη από το ουσιαστικό της περιεχόμενο και τις προοπτικές που μελλοντικά εξασφαλίζει για τους εργαζόμενους καθώς:

• Οι μηδενικές αυξήσεις για το 2010 συνιστούν αρνητικότατο «δεδεικασμένο» για τις κλαδικές και επιχειρησιακές ΣΣΕ και νομιμοποιούν τη μείωση των μισθών.

• Η χορήγηση μηδαμινών σχεδόν αυξήσεων για το 2011 και 2012 με βάση τον Ευρωπληθωρισμό, δημιουργούν επίσης επικίνδυνη εξέλιξη για τη μελλοντική πορεία της διαπραγματευτικής βάσης των Συλλογικών Συμβάσεων.

• Η τριετής διάρκεια εγκλωβίζει τα συνδικάτα σε μια μακρόχρονη «εργασιακή ειρήνη», βάζοντας το εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα στο γύψο. Αντικειμενικά διευκολύνει τις μεθοδευμένες κυβερνητικές και εργοδοτικές στοχεύσεις για χαμηλά μεροκάματα και μισθούς, στο πνεύμα του Μνημονίου.

ΕΙΝΑΙ ΒΑΘΙΑ ΓΕΛΑΣΜΕΝΟΙ!

Η σύμβασή τους δεν είναι ούτε εθνική ούτε συλλογική. Οι εργαζόμενοι και το κίνημα την απορρίπτουν. Όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να αποδοκιμάσουν αυτό το συμβιβασμό. Να παλέψουν για την ανατροπή του μνημονίου και συνολικά της αντεργατικής πολιτικής.

Καλούμε κάθε συνάδελφο που αντιλαμβάνεται την κρισιμότητα της κατάστασης να καταδικάσει τη σύμβαση της προδοσίας των αγώνων μας. Να συμβάλει στην αναγκαία όσο ποτέ αναζωογόνηση και ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

- **Για να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας**
- **Να οργανώσουμε μεθοδικά την απάντηση των εργαζομένων**
- **Να αναπτύξουμε δίκαιες διεκδικήσεις**
- **Να επιβάλουμε την υπογραφή επιχειρησιακών και κλαδικών**

συμβάσεων που να εξασφαλίζουν το εισόδημα μας και να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες μας

ΝΕΟ ΑΝΤΙΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΜΟΚ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στο νέο επεισόδιο της αντεργατικής επίθεσης που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση με πρωτοστατούντα τον Υπουργό Εργασίας, το ελληνικό σύνταγμα παραβιάζεται για ακόμη μία φορά. Ο Α. Λοβέρδος εξήγγειλε νομοθετική πρωτοβουλία προς κατάργηση αποφάσεων του ΟΜΕΔ που δίνουν αυξήσεις μετά τις 5 και 6 Μαΐου - οπότε ψηφίστηκε ο νόμος που μετέφερε το Μνημόνιο στην ελληνική έννομη τάξη. Με γλώσσα και ύφος που παραπέμπει στο έργο «1984» του συγγραφέα Τζωρτζ Όργουελ ο δήθεν σοσιαλιστής υπουργός προσπάθησε να βγει και από πάνω: «Θα παρέμβουμε όχι για να καταργήσουμε τις συλλογικές συμβάσεις, ούτε για να καταργήσουμε τη Διαιτησία, για την οποία κάναμε συγκεκριμένη αναφορά στον Ασφαλιστικό νόμο και θα επεξεργαστούμε Προεδρικό Διάταγμα εντός των επομένων ημερών ώστε να είμαστε εμπρόθεσμοι». Θα καταργήσει, δηλαδή, συμβάσεις που είτε συνομολογήθηκαν ελεύθερα μεταξύ εργοδοτών (π.χ. εφοπλιστών και Πανελλαδικής Ναυτεργατικής Ομοσπονδίας) είτε υπογράφηκαν με τη μεσολάβηση της Διαιτησίας (ΟΜΕΔ) και προβλέπουν αυξήσεις για το 2010 και για το 2011 αυξήσεις 1,5-3%, λίγο πάνω από την κατάπτυστη σύμβαση της ΓΣΕΕ. «Οι μεσολαβητικές και διαιτητικές αποφάσεις, προς επίλυση συλλογικών διαφορών, δεν ισχύουν και δεν παράγουν νομικό αποτέλεσμα, εφόσον χορηγούν καθ' οιονδήποτε τρόπο μισθολογικές αυξήσεις, πέραν αυτών που προβλέπονται από την υπογραφέισα την 15η Ιουλίου 2010 ΕΣΣΕ» σημειώνεται στη σχετική διάταξη νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή το μεσημέρι της Παρασκευής. Αυτή η διάταξη νόμου παραβιάζει κάθε έννοια εργατικού δικαίου και αμφισβητεί ακόμα και τις διεθνείς συμβάσεις εργασίας και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που έχουν ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο της Ελλάδας. Όσον αφορά στην κλαδική και στην επιχειρησιακή μας σύμβαση θα βρεθούμε σε ακόμη πιο δεινή διαπραγματευτική θέση. Θα μπορούσαμε να εκφράσουμε τη λύπη μας που όλα αυτά υπογράφονται από πανεπιστημιακό δάσκαλο και μάλιστα καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου της Αθήνας. Όμως, **τα δάκρυα δεν ταιριάζουν στους εργαζόμενους που αγωνίζονται στους δρόμους για να ανατρέψουν την πολιτική της υποταγής στο κεφάλαιο και στους εκφραστές του στην τρόικα ΔΝΤ-Ε.Ε.-Ε.Κ.Τ.**

ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΟΣΟ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΑΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η Γραμματεία της Ενιαίας Αγωνιστικής Συσπείρωσης (ΕΑΣ)

Θανάσης Τσακίρης, Λίτσα Σωτηροπούλου, Σπύρος Μητροτάσιος, Αλεξάνδρα Σκρίκα, Νίκος Σπυρόπουλος, Σπύρος Οικονόμου, Κώστας Ξανθόπουλος

<http://www.easp.gr>

<http://easpemporiki.wordpress.com>